

ת"פ 22622/03/20 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד עאמר אלולדי - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 22622-03-20 מדינת ישראל נ' אלולדי

כבוד השופטת שוש שטרית המאשימה	בפני
מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד מתן פחימה	נגד
עאמר אלולדי - בעצמו ע"י ב"כ עו"ד אבו עסא	הנאשם

גזר דין

על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן הורשע הנאשם בעבירה של אימים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

כתב האישום המתוקן

1. מהעובדות עולה כי במועד הרלוונטי לכתב האישום החלו עבודות בניה פיתוח ותשתיות של שכונה חדשה בכביש עוקף שגב שלום באזור שגב מערב (להלן: המקום), זאת תחת פיקוח של רשות ההסדרה של החברה הבדואית. המדובר בעבודות שנעשות על פי דין והחלו בביצוע לאחר תהליך מתמשך של הסדרת תכניות העבודה למען רווחת התושבים הבדואים במקום.

ביום 08.03.2020, סמוך לשעה 09:30, התבצע סיור שטח במקום, בנוכחות מפקד תחנת ערוער, וסמנכ"ל הסדרה ברשות הבדואים בנגב, וכן נציגי החברה המנהלת את העבודות וקבלן הביצוע. במעמד המתואר, פנה הנאשם לנהג הטרקטור שעבר במקום ודרש ממנו לעזוב את המקום, והנהג עשה כן, הפסיק עבודתו ועזב את המקום. במקביל פנה הנאשם לקבלן המבצע, עימאד אבו קוש, ואמר לו כי במידה והנהג יחזור לעבוד בשטח "יגיעו אליו אנשים" והוסיף "השטח שייך לנו ואף אחד לא ייכנס לשטח ואם הוא יחזור חזרה לעבוד הוא יקבל משפט לפי החוק הבדואי".

את המיוחס לו ביצע הנאשם על רקע מורת רוחו מהעבודות שמתבצעות במקום ולאחר שהביע עמדתו כי אף אדם לא יגיע לשטח ולא יגור בשטח מבלי לקבל את אישורו. במעשיו המתוארים, איים בפגיעה בגופו של הנהג, בחירותו ובפרנסתו.

תסקירי שירות המבחן

2. מתסקיר שהוגש ביום 20.09.2022 עולה כי הנאשם בן 36, נשוי ואב לשישה ילדים בגילאים 1-12. עובד

בחברה קבלנית "מתכת דביר" במפעלי ים המלח בתפקיד ראש צוות.

בהתייחסו לעבירה מסר הנאשם כי עם חזרתו מהמרפאה במועד האירוע, הבחין בטרקטור עובד בעבודות אדמה סמוך לביתו והדבר עורר בו כעס מאחר והטרקטור היה בשטח הביתי שלו ולא נאמר לו על תכנון וביצוע עבודות בשטחו.

השירות מסר כי הנאשם מודה בביצועה אם כי לקח אחריות חלקית על מעשיו, ונוטה לייחס את האחריות לביצועה על האחרים ולכוונותיו הטובות בשמירה על משפחתו ועל שטח ביתו כשדבריו התקשה לבחון באופן מעמיק את התנהגותו בזמן ביצוע העבירה.

לדבריו, לא חשב על השלכות מעשיו והתקשה לפעול בשיקול דעת ובתוך כך ביטא כעס ותסכול על אופן התנהלות העובד על הטרקטור ומנהליו המבצעים בשטח.

השירות התרשם מההתייחסות הנאשם לדברים שהשמיע מול צוות העובדים במקום כלגיטימיות ושאינן מהוות איום כלפי הצד השני תוך שהוא מפחית משמעות מעשיו ומבטא קושי בבחינת השלכותיהן.

לצד הדברים האמורים, הוסיף השירות כי לאחר תהליכי שיקוף ועימות שערך עם הנאשם אודות שיקול דעתו הלקוי, מילותיו הפוגעניות והמאיימות, הסכים הנאשם כי יכול היה לפעול אחרת ולהגיב בצורה מתונה, הולמת ומיטבית יותר. שירות המבחן שיקף בפני הנאשם את הצורך בהתערבות טיפולית תוך רכישת כלים ומיומנויות לשליטה בכעסיו וביטוי רגשותיו כלפי חוץ בצורה שקולה ומיטיבה כלפיו וכלפי האחר, אולם הנאשם לא יכול היה לקחת חלק בהליך הטיפול, לדבריו, בשל האחריות המוטלת עליו במסגרת עבודתו והעדר אפשרות להעדר ממנה. בהקשר זה ציין השירות בתחושות פחד שביטא הנאשם בנוגע למקום עבודתו המהווה את מקור פרנסת המשפחה.

בהתייחס לגורמי הסיכוי לשיקום, ציין השירות בעובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי קודם, בעל גורמי תמיכה בחייו ומשמעותי בעייני משפחתו, שמירה על רצף תעסוקתי וניהול אורח חיים נורמטיבי, תפקידו בתחומים השונים אותם מלא באופן מיטבי ולרבות כי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע וגבול ברור.

אשר לגורמי סיכון להישנות עבירות ציין השירות כי בסופם של דברים הנאשם לקח אחריות מלאה על ביצוע העבירה וביטא הבנה ראשונית לדפוסיו המכשילים. עם זאת נראה כי הנאשם זקוק לטיפול בדפוסים המכשילים שהובילו אותו בין היתר לביצוע העבירה. אשר על כן, הציע לנאשם להיתרם בהתערבות טיפולית ולהשתלב בקבוצה טיפולית בתחום האלימות אשר תסייע לו לווסת תחושותיו, רגשותיו ואופן תגובות כלפי האחר. מכאן ולאור מוכנותו ומוטיבציה ראשוניים שביטא הנאשם להשתלב בתהליך טיפולי שכזה, עתר השירות לדחיית הדיון ב 4 חודשים, כשבמהלך התקופה ישולב בקבוצה שתתקיים אצל שירות המבחן ובהתאם לשיתוף הפעולה מצדו והתאמתו, יגבש שירות המלצות מתאימות בעניינו ובתום התקופה יבוא בהמלצות סופיות.

בקשת שירות המבחן נעתרה ותסקיר משלים הוגש ביום **02.01.2023** ממנו עולה כי בתקופת הדחייה הנאשם לא שולב בקבוצה כל שהיא נוכח רשימות המתנה ארוכות, ולמעשה כל שנעשה בתקופת הדחייה הינו כי השירות עמד בקשר עם הנאשם.

למעשה חזר השירות על הדברים עליהם עמד בתסקירו הראשון, חזר ועתר לדחייה נוספת של 4 חודשים על מנת לבחון

רצינותו והתאמתו של הנאשם להליך טיפולי ואז יבוא בהמלצה.

עם כל הכבוד לשירות המבחן, בקשתו ולרבות המלצתו בהקשר זה נדחתה. שירות המבחן למעשה לא עשה דבר וחצי דבר משך 4 חודשים תמימים שנתנו לו במסגרת הדחייה, ולא רק זאת אלא גם לא מצא לנכון להודיע לבית המשפט שלא נעשה דבר בעניינו של הנאשם. כאן המקום להוסיף כי גם הנאשם וב"כ ישבו "בחיבוק ידיים" ולא עשו ו/או טענו דבר בעניין.

בכל מקרה, משני התסקירים נלמד על התרשמות השירות מנזקקות טיפולית של הנאשם בתחום האלימות, ועם זאת, וחרף הזמן הרב שניתן לצורך שילובו בהליך טיפולי - לא נעשה הדבר, הנאשם לא שולב בהליך כלשהו, ולא רק בשל רשימות המתנה ארוכות (תמוה מדוע המידע אודות רשימות המתנה ארוכות לא באו לידיעת בית המשפט בתסקיר הראשון ולכל הפחות במהלך תקופת הדחייה הארוכה שנתנה), אלא גם בשל טענת הנאשם להעדר יכולתו להעדר מהעבודה, והדברים מקבלים משנה תוקף בהינתן כי בתסקיר השני השירות עוד התלבט בשאלת רצינותו של הנאשם להשתלב בקבוצה טיפולית.

טיעוני הצדדים לעונש

3. התביעה בטיעונה פרטה במעשי הנאשם וטענה לפגיעה משמעותית בערכים המוגנים שבבסיס האיסור על עבירת האיומים, כמו גם לניסיון פגיעה בריבונותה של המדינה לבצע עבודות בנייה ופיתוח בשטחי המדינה.

נטען כי נסיבות ורקע לביצוע העבירה לרבות תוצאותיה מחייבות ענישה מוחשית, תוך שהודגשה העובדה כי בהתנהגותו גרם הנאשם להפסקת עבודות פיתוח ובנייה סמוך לבית מגוריו, כזאת הוא עושה בנוכחות **מפקד תחנת משטרת ערוער וסמנכ"ל הסדרת הרשות הבדואית בנגב וכן נציגים נוספים של החברה האמונה על פיתוח המקום**. נטען לחומרה במניעה ובניסיון למנוע עבודות של המדינה בהיתר על דרך איום והפחדה של הגורמים האחראים על ביצוע העבודות. לדידה של התביעה, הגם שהמלל המאיים אינו מהחמורים, הנסיבות בכללותן מעצימות בחומרת מעשי הנאשם.

המאשימה סבורה כי מתחם העונש ההולם למעשי הנאשם צריך וינוע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 מאסר בפועל. בתימוכין הפנתה לשני מקרים (לא מסרה פרטים כגון מספר הליך ושמות הצדדים) שם נגזרו על נאשם שהורשע בשתי עבירות איומים בשני תיקים שצרף, 11 חודשי מאסר בפועל.

אשר לעונשו של הנאשם, הפנתה להתרשמות השירות מהנאשם כמי שמתקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו ואשר התנהלותו מתאפיינת בצורכי שליטה גבוהים וסף תסכול נמוך. מכאן ולאחר שהביאה בחשבון את עברו הנקי, עתרה לגזור עליו עונש בשליש התחתון של מתחם העונש לו עתרה, וזאת בנוסף לענישה בדמות קנס כספי, פיצוי לנפגע העבירה ומאסר מותנה שירתיעו מלשוב ולבצע עבירות דומות בעתיד.

4. ב"כ הנאשם, עו"ד אבו עסא, טען כי הצדדים הגיעו להסדר לאחר זמן ניכר, נוכח: "אנחנו עד היום טוענים כי ברגע שמאיימים על אדם בתביעה זה לא איום פיזי. כשאני אומר "אני אתבע אותך לפי משפט בדואי" זה לא איום. אף אחד לא פגע בגופו של המתלונן ואפילו אין מתלונן בתיק הזה".

נטען כי הנאשם שהינו נעדר עבר פלילי קודם "עובד במפעלים רגישים שיש להם תנאי סף לכניסה" השקיע מזמנו על מנת ששירות המבחן ימליץ על ביטול הרשעתו אולם השירות לא נתן דעתו לכך בשני התסקירים שהגיש.

לטענת הסנגור ניתן היה לסיים את ההליך המשפטי כבר מזמן אולם הוא לא עשה כן כי הוא מאמין בנאשם. לדידו, כתב האישום כנוסחו מלמד כי הנאשם נחשף למהומה של טרקטורים מאחורי ביתו, מבלי שידע על כך, ואשר תגובתו לאותה מהומה הסתכמה ב "אני הולך לתבוע אותך לפי בית המשפט הבדואי". נטען כי "זה לא איום על גופו של אדם אלא איום להגשת תביעה ולא בכדי תוקן כתב האישום". באותה נשימה, הוסיף הסנגור כי חלוף הזמן, 3 שנים מאז ביצוע העבירה צריך ויזקף לזכותו של הנאשם. לדידו אין מקום "לדפוק" את החיים של אדם נעדר עבר פלילי שעובד עבודה מסודרת, שהרי לא מדובר בעברין סדרתי. הסנגור בקש לתת לנאשם הזדמנות ולבטל את הרשעתו.

הנאשם בדבריו, מסר כי אב ל 6 ילדים ואשר לאירוע מסר "קרה ונכון זו טעות". לדבריו משנת 2011 הוא עובד במפעלי ים המלח והרשעתו עלולה לפגוע בהמשך עבודתו.

דין

5. בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה עבירה, יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצועה ומידת פגיעתו; במדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים בבסיס האיסור על עבירת האיומים, נועדו להגן חופש הפעולה של הפרט, בכך שלא יופנה אליו מלל מאיים שנועד להפחיד, להקניט או להביא לכך שיעשה או יחדל מעשות דבר בניגוד לרצונו, להגן על שלווה נפשו וזכותו לביטחון אישי. כך בדברי בית המשפט בע"פ 103/88 **משה ליכטמן נ' מדינת ישראל** (6.9.89) שם עמד בית המשפט העליון על הערכים המוגנים שבבסיס עבירת האיומים:

"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה להגן על שלווה נפשו של הפרט (person's peace of mind) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט. כי גם אם אמרנו שאין בסעיף 192, בהבדל מסעיף 428, דרישה שמטרת האיום תהא להניע את המאויים לעשות מעשה או להימנע ממעשה, בידוע הוא שבמקרים רבים מושמעים איומים per se כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחרות הפעולה של הזולת".

בחינת נסיבות ביצוע העבירה מעלה פגיעה משמעותית של הנאשם בערכים המוגנים - עת נדרש בית המשפט לגזור עונשו של מי שהורשע בעבירות איומים, עליו לתת דעתו למיהות המאיים והמאויים, הרקע והנסיבות בהן הושמעו האיומים, תוכן האיומים ותכליתם, האם נאמרו באופן ספונטני או תוכננו מראש, והאם נלוו להם מעשים ממשיים או עבירות נוספות, לצורך הגשתם.

המדובר באירוע ספונטני שהתרחש בשטח הסמוך לביתו של הנאשם, על רקע תפיסתו, המוטעית יש לומר, כי השטחים הסמוכים לביתו הם בבעלותו ו/או כי נדרשת הסכמתו לעבודות המדינה, בהיתר, בשטחים שהם שטחים ציבוריים,

כשפועל יוצא מכך מעשיו גרמו להפסקת עבודות הפיתוח ובנייה במקום במועד האירוע.

דרישת הנאשם מנהג הטרקטור להפסיק את העבודה ולעזוב את המקום, היא איום מובהק שאף השיג את מטרתו והניע את הנהג המאיום להפסיק את עבודתו ולעזוב את המקום כדרישת הנאשם.

מעשי הנאשם מחמירים עת דרש ואיים על הנהג בנוכחותו של **מפקד תחנת משטרת ערוער, סמנכ"ל הסדרת הרשות הבדואית בנגב ו נציגים נוספים של החברה האמונה על פיתוח המקום.**

מעבר לנזק הכלכלי שנגרם עקב הפסקת העבודה במועד הרלוונטי לכתב האישום, הרי שביצוע מנוכחותו של מפקד תחנת המשטרה שלצדו עומדים נציגי הרשות הסדרת הרשות הבדואית וקבלן הביצוע, גרם הנאשם נזק משמעותי בתדמיתה של משטרת ישראל. הנאשם פגע באימון הציבור הנותן מבטחו בנציגי החוק וגורמי האכיפה.

הנאשם שם ללעג וקלס את הנוכחים במקום עת הגדיל ועזות מצח הוסיף ואיים בפני הנוכחים הנ"ל בפגיעה בנהג הטרקטור אשר כבר עזב את המקום **"יגיעו אליו אנשים"** ועת הוסיף **"השטח שייך לנו ואף אחד לא ייכנס לשטח ואם הוא יחזור חזרה לעבוד הוא יקבל משפט לפי החוק הבדואי"**. העביר מסר מאיים מסווה לסמנכ"ל הסדרת הרשות הבדואית וקבלן הביצוע שנכחו במקום, לאמור כי הדברים אמורים ביחס לכל מי שבפועל יבצע עבודה בשטח.

כטענת המאשימה, המדובר במניעה ובניסיון למנוע בהמשך ביצוע עבודות של המדינה בהיתר על דרך איום והפחדה של הגורמים האחראים על ביצוע העבודות.

כטענת המאשימה, הגם שהמלל המאיים אינו מהחמורים, הנסיבות בכללותן מעצימות בחומרת מעשי הנאשם בהם נוסף לציין, יש לערער על מוסכמות חברתיות בסיסיות.

ענישה נוהגת - מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של איומים היא מגוונת, החל מעונש צופה פני עתיד ועד שנת מאסר ואף יותר. עניינם של מרבית המקרים בפסיקה בעבירות איומים הן בתוך המשפחה, כלפי עובדי ציבור ושוטרים, ולכן לא נמצא במקרים שיובאו להלן בצמצום נסיבות הדומות למקרה הנדון, אשר נחזור לציין שהינו בעל חומרה מיוחדת נוכח הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט לעיל.

בעבירות שבוצעו כלפי עובדי רווחה, נמצא למשל, בעפ"ג (חי') 17670-07-14 **פלונת נ' מדינת ישראל** (12.8.2014) בו דובר על אלימות פיזית ומילולית נקבע מתחם העונש ההולם **בין 8 ועד 18 חודשי מאסר בפועל**, בנסיבות בהן הורשעה המערערת בעבירות של תקיפה, הפרעה והעלבה של עובדת הסוציאלית אשר התייצבה לדיון בבית משפט בבקשה להכריז על בנה הקטין של המערערת כקטין נזקק ולהעבירו ממשמורתה. המערערת ירקה על העו"ס, משכה בחוזקה בשיער ראשה, טלטלה את ראשה ובעטה בה. **בית משפט קמא קבע כאמור מתחם עונש הולם שנע בין 8 ועד 18 חודשי מאסר בפועל וגזר עונשה ל 8 חודשים**. בערעור, בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם שנקבע משקף את חומרת המעשים ואינו טעון התערבות, אולם משיקולי שיקום, הקל בעונשה של המערערת והעמידו על חודשיים מאסר בפועל.

במקרים בהם מדובר בעבירת איומים שאינה מצטרפת לעבירת אלימות פיזית, לרוב נמצא מתחמי ענישה שכאמור נעים

בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל, גם במקרים בהם דובר באיומים ספציפיים לפגיעה בגופם של המאוימים.

כך למשל, בת"פ (שלום ב"ש) 65595-01-20 **מדינת ישראל נ' נחום** (23.11.21), **אליו הפנתה התביעה** בתימוכין למתחם העונש לו עתרה תוך שציינה בעונש שהושת - 11 חודשי מאסר בפועל. במקרה הנ"ל קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם לכל אחד מהאירועים נשוא כתבי האישום (2 כתבי אישום בתיקים נפרדים) כך שינוע בין מאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

עונשו של הנאשם נגזר ל- 9 חודשי מאסר בפועל ובהפעלת מאסר על תנאי (חציו בחופף וחציו במצטבר) הועמד על 11 חודשי מאסר בפועל. אלא מה, שבעניינו של הנאשם בתיק הנ"ל, דובר על מי שצירף שני תיקים שבאחד מהם הורשע בעבירת איומים על רכזת שטח בחברת "עמידר" באומרו לה **"מי שמתקרב לדירה שלי אני אשלח לטיפול נמרץ"** זאת על רקע פינויו בדירת עמידר בה התגורר שלא כדין. בתיק הנוסף שצירף הנאשם עולה כי הורשע באיומים על עובדת בסניף "שופרסל" אשר פעלה לאיסוף עגלות הסופר ברחבת הכניסה לסופר. המתלוננת פנתה לנאשם וביקשה ממנו להחזיר עגלה למקומה, וזה בתגובה איים עליה במילים **"מי את? אני אזיין אותך תראי מה יהיה לך"**, **"אני אזיין אותך אני ארצח אותך"**. הנאשם הלך בעקבות המתלוננת והוסיף לאיים עליה **"אני אזיין אותך אני אדקור אותך בגרון אני אהרוג אותך"**. המתלוננת התקשרה למוקד 100 והנאשם בתגובה **"תזמיני משטרה אני אזיין אותך בתחת יא שרמוטה"**. עונשו של הנאשם כאמור נגזר ל- 9 חודשים נוכח עברו הפלילי המכביד ותסקיר שלילי, ולאחר הפעלת מאסר מותנה ל 11 חודשים.

בעבירות איומים במשפחה, ראו למשל, בת"פ 43163-02-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (שלום רשל"צ), נקבע **מתחם עונש בין מאסר מותנה ושל"צ ועד למאסר בפועל** ועונשו של הנאשם, בעל עבר פלילי (ישן) ותסקיר חיובי, נגזר ל- 3 חודשי מאסר על תנאי וצו של"צ למשך 140 שעות.

ובת"פ 61562-08-18 **מדינת ישראל נ' עזריה** (שלום ב"ש), מקרה בו הורשע הנאשם בשתי עבירות איומים והפרת צו שנועד להגן על אדם, נקבע **מתחם עונש בין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל**, ועונשו של הנאשם, בעל עבר פלילי, נגזר ל- 4 חודשי מאסר בפועל.

בעבירות איומים כלפי עובדי ציבור, ראו למשל, בת"פ 7344-01-19, **מדינת ישראל נ' לאטי**, נקבע מתחם הנע בין מאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר בפועל. במקרה זה הורשע הנאשם באיומים על ווטרינרית במחלקה הווטרינרית של המועצה האזורית באר טוביה ואחראית על הפיקוח במפעל "מעדני הטלה" שנמצא בבעלות הנאשם, אשר בשל כך ששלחה דו"ח ביקורת תקופתית למפעל, הגיע אליה הנאשם ואיים עליה תוך הנפת אגרוף **"מה את מרשה עצמך לשלוח דוחות כאלו, מה את רוצה להפיל אותי, לא חשובה לך המשפחה שלך את לא יודעת מי אני ואת לא יודעת עם מי את מתעסקת... אם לא היית אישה הייתי מפרק אותך"**.

בת"פ (שלום רמ') 5908-05-18 - איום על מפקח בעירייה, נאשם בעל עבר פלילי, מתחם העונש ההולם נקבע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל.

ובת"פ (שלום רח') 51520-11-17 - איומים לפגיעה פיזית לרבות עריפת ראשה של פקחית עירייה, על דו"ח שנתנה, נקבע מתחם הנע בין מאסר על תנאי ועד 14 חודשי מאסר בפועל.

סיכום כלל הדברים האמורים, ומתוך שהבאתי בחשבון את מידת פגיעתו של הנאשם בערכים המוגנים לצד הענישה הנוהגת בעבירות איומים **סבורני כי מתחם העונש ההולם את העבירה בנסיבות ביצועה נכון וינע בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל.**

שאלת ההרשעה ועונשו של הנאשם

6. אשר לביטול הרשעת הנאשם - הכלל בהליך הפלילי הוא כי נאשם בגיר, שהוכחה אשמתו - יורשע בדין. הימנעות מהרשעה היא חריגה המוצדקת במקרים נדירים ובכפוף לקיומם של תנאים שקבע בית המשפט העליון בע"פ 2083/96 כתב נגד מדינת ישראל, פד"י נ"ב (3), 337 וע"פ 43351-08-14 אלמיו נגד מדינת ישראל פורסם בנבו (24/11/14).

במקרה הנדון לפני אין מקום לבקשת ההגנה לביטול הרשעת הנאשם אף לא לדיון מורחב בבקשה, בהינתן מהותה ובעיקר נסיבות ביצועה. הגם שמדובר בעבירת עוון, נסיבות ביצוע העבירה עליהן עמדתי בהרחבה לעיל, חמורות וכך גם השלכות העבירה לרבות תוצאתה בשטח תרתי משמע, ולא בכדי, עתרה התביעה לקביעת מתחם שיהיה בו לבטא את אותה חומרה בענישה מוחשית ולא רק כזו הצופה פני עתיד.

ברע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (01/01/13) נקבע כי בבוא בית המשפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, עליו להתייחס לנזק מוחשי קונקרטי, ולא לאפשרויות תיאורטיות לפיהן עלול להיגרם לנאשם נזק בעתיד, ובהקשר זה אוסיף כי טענות ב"כ הנאשם בהקשר זה נותרו כאפשרות תאורטית רחוקה מאוד.

נזכיר כי **רע"פ פריגין** עסק בעבירת איומים ובמסגרתו נדחתה בקשת המערער אשר הורשע, בניגוד להמלצת שירות המבחן, תוך שבית המשפט העליון קבע כי נסיבות ביצוע העבירה, לצד אי הוכחת נזק קונקרטי אינם מאפשרים אי הרשעת הנאשם.

כשאלה פני הדברים, ובהעדר כל הוכחה לנזק משמעותי וחריג שיגרם לנאשם בשל הותרת הרשעתו על כנה - דין הבקשה להידחות.

7. **עונשו של הנאשם - במקרה הנדון לא נמצא נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם העונש.**

הנאשם נותן את הדין היום על מעשים אותם ביצע בשנת 2020. מכאן, באשר לטענת ב"כ הנאשם לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה ועד מתן גזר הדין, **ראשית** אומר, כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו לאחר תיקון כתב האישום רק ביום 26.4.23 ורק לאחר שהתיק הועבר לטיפולו של מותב זה בחודש ספטמבר 2021 אשר קבע מועד לישיבת ההוכחות אליה זומנו עדים, וכשעיון בתיק מלמד על דחיית דיונים רבים שנקבעו לבקשת ההגנה.

שנית, מאז הודאתו של הנאשם המתין התיק לתוצאות תסקירי שירות המבחן אשר חרף הזמן הרב שחלף לא שולב בהליך טיפולי חרף התרשמות השירות מנזקקות הנאשם להליך שכזה, אם כי וכאמור לעיל, הדבר רובץ גם לפתחו של הנאשם אשר טען בפני השירות להעדר פניות נוכח ימי ושעות עבודתו.

בגדרי השיקולים לעונשו של הנאשם בתוך המתחם אביא בחשבון את שיקולי הרתעת היחיד והרבים. בהקשר זה יינתן משקל להתרשמות שירות המבחן לפיה ההליך המשפטי שהתנהל נגד הנאשם מהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות ברורים. ובאשר להרתעת הרבים, יינתן משקל נכבד לשיקולים אלה נוכח אופי העבירה, נסיבות ביצועה ונפוצותה במגזר הבדואי.

בגדרי השיקולים לקולא אביא בחשבון כי הנאשם נעדר עבר פלילי קודם, אשר הודה במעשיו, עליו נלמד מתסקירי שירות המבחן כי הינו בעל גורמי תמיכה בחייו ומשמעותי בעיני משפחתו, אשר מנהל אורך חיים נורמטיבי, שומר על רצף תעסוקתי ומנהל תפקידיו בתחומים השונים באופן מיטבי.

לצד הפניית התביעה להתרשמות שירות המבחן מאחריות חלקית של הנאשם על מעשיו, נטייתו לייחס את האחריות לביצועה על האחרים וקושי לבחון באופן מעמיק את התנהגותו בזמן ביצוע העבירה ולרבות התייחסותו לאיומים כאמירות לגיטימיות שאינן מהוות איום - יש לתת את הדעת להתרשמות נוספת, מאוחרת יותר של שירות המבחן, כנלמד מהתסקיר השני. שם מצוין השירות כי לאחר תהליכי שיקוף ועימות שערך עם הנאשם אודות שיקול דעתו הלקוי, מילותיו הפוגעניות והמאיימות, הסכים הנאשם כי יכול היה לפעול אחרת ולהגיב בצורה מתונה, הולמת ומיטבית יותר.

בהקשר זה יש להביא בחשבון כי מבין גורמי הסיכוי לשיקום עליהם עמד השירות בתסקיר, ציין בין היתר, כי בהמשך השיחות עם הנאשם, לקח הנאשם אחריות מלאה על ביצוע העבירה וביטא הבנה ראשונית לדפוסיו המכשילים.

כאן המקום להוסיף בית המשפט עצמו התרשם מהבנה והפנמה של הנאשם את חומרת מעשיו ואמירותיו, והדברים מקבלים ביטוי ממש במבחן המציאות, בחלוף 3 שנים ממועד ביצוע העבירה, לא חזר הנאשם לבצע עבירות בכלל ועבירות איומים בפרט, על מאן דהוא, לרבות בקשר עם העבודות שסביר להניח המשיכו באין מפריע סמוך לבית מגוריו.

סוף דבר - לאחר בחינה ואיזון בין מכלול השיקולים הרלוונטיים לעונש הראוי להשית על הנאשם, אני גוזרת את עונשו כדלקמן:

א. 4 חודשי מאסר על תנאי, שהנאשם לא יעבור עבירות אלימות, משך 3 שנים מהיום.

ב. קנס בסך ₪ 3,000 או 10 ימי מעצר תמורתו. הקנס ישולם תוך 60 ימים מהיום, אחרת ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

את הקנס ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה WWW.eca.gov.il

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכב גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000.

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום).

הודעה זכות הערעור

ניתן היום, ו' ניסן תשפ"ג, 28 מרץ 2023, במעמד הצדדים.